

Lieve Lide, Lieve mensen,

Iedereen speelt een rol in het leven van de ander.
Soms is dat een zijrol, soms zijn we van grotere betekenis.

De intimiteit van het delen, het contact hebben, van verbonden zijn, van de diepte peilen van je eigen en andermans hart, is zeldzaam en voorbehouden aan een enkeling.
Die enkeling ben jij.
Die enkeling zijn wij.

Wij hebben een groter deel van ons leven gedeeld dan de mensen die vorm gaven aan onze jeugd.

En zelfs dat grotere deel bleek sneller voorbij te zijn dan we hadden gedacht, dan je had gehoopt, dan ons verlangen.

Minder is meer.

Want het gaat niet om de hoeveelheid van onze dagen, maar om de kwaliteit.
Om het bewuste ervaren, om het *Zijn*.

Jouw Zijn was gevuld. Vol met genieten van de dingen die ertoe doen.
Vol verantwoordelijkheid voor de mensen en de dingen die jou zijn toevertrouwd.

Wezenlijke, levende bewijzen van je liefde, van je hart op de juiste plek.

Als kind was je de jongste en bij voorbaat de dondersteen die overal vraagtekens bij plaatst en tegen heilige huisjes zegt dat zij geen dienst kunnen doen als hut, als speelplaats, als vrijplaats voor je hart.

Vol levenslust, vol sprankeling, vol ondeugd, vol speelsheid. Je mooie ogen, vol van leven en vreugde en vol verwondering. Zo lief.

De krekels en de kikkers zijn jouw vrienden. De koolmees en de vlaamse gaai komen iedere dag kijken, of jij er nog bent. De bloemen en de planten gedijen onder je aandacht en je zachte hand, die snoeide en deed bloeien.

Zelf kreeg je geen kinderen, maar in jouw werk wisten honderden kinderen de weg naar je hart te vinden. Je leerde hen dansen en zingen en zichzelf uit te spreken met de heldere stem die je van moeder natuur ontvangen had.

Je leerde hen om te leven, om alles te overwinnen, ieder obstakel, iedere drempel, omdat ... overall, ja, overall, een oplossing voor is. *Kan niet bestaat niet*.

En toen kwam ik in jouw leven.

We groeiden en bloeiden omdat we, *Spiegel im Spiegel*, een thuis, een veilige haven, een luisterend oor en de liefste voor elkaar konden zijn.

Wat wij hadden gezocht en gewenst, vonden wij in elkaar en bij elkaar.
Dat is een wonder. Dat is geluk. Dat is de hut van heiligheid die wij bouwden en alleen vanuit stilte te benoemen is. Een diepe, diepe stilte.

Gezondheid en ziekte zijn een mysterie.
De afgelopen jaren hebben wij geleerd, wat dat betekent.
Wat levenslust wil zeggen, hoe energie ons draagt.

Sinds die tijd heb je laten zien, dat je weet hoe je moet leven met ziekte, met zwakte, *met lijden*.
Met een lichaam dat *langzamerhand* het jouwe niet meer is.

Je leefde deze situatie met een bijzondere waardigheid die lastige dagen doorstraalde met sereniteit.

Ons leven hebben we gekregen. Het is een geschenk.
En in de aanloop naar ons nieuwe leven geef je terug aan je schepper wat jij van je leven hebt gemaakt.

Het is een mooi leven geweest, zeg je.
Niet ieder verlangen werd waarheid, maar *dat doet er niet toe*.
Je hebt geleefd, hebt liefgehad, hebt vreugde en verdriet gekend.
En bent daarin steeds recht overeind blijven staan, ook al moest je daar wel eens, heel even, of wat langer, bij liggen gaan.

Niemand die mij zo goed kent als jij.
Dat is de vrucht van vijf en twintig jaar liefde en inspiratie.

Relatie is een bestaansreden.

Jouw warmte en je wijsheid zal ik missen, je stem, je handen, je voetstap en je lach, je zingen, je tederheid, je zorg en je nabijheid.
Je licht draag ik, met mij mee.
Je schaduw is niet meer.

Je hebt genoten en zin gegeven.
Je hebt lief, zo liefgehad.

Ik heb je honderd maal *maal* honderd maal gekust.

Jouw leven is een kunstwerk. Dat bewijs je tot op de laatste dag.
Dat bewijs je nu op deze dag waarop wij afscheid van je nemen.

Wij nemen afscheid van wie je was, want wie je voor ons bent dragen we voor altijd met ons mee, jouw verschijning, je wezen en de klopp van je hart, de geest waaruit jij leefde.

Mijn Zangvogeltje is uit vliegen gegaan, in een tuin vol licht, klanken en kleur, ik luister en hoor haar wiekslag, *nog even*, wuift zij, volmaakt gelukkig.

Ik wuif je uit. Tot later!
Ik houd je vast, ik laat je gaan.
Ik zeg *vaarwel*.
Het ga je goed.
Ik wens je grenzeloos geluk.
Mijn liefste.